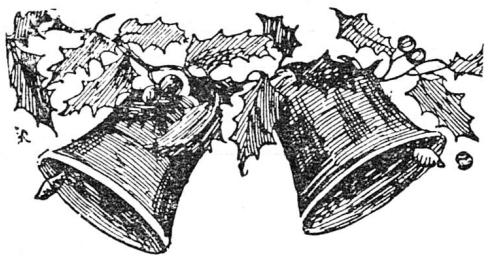

ST. OLAVPOSTEN

Organ for ordenen R.H.K

NR. 4 - 1974 - 2. ÅRGANG

jule bud skap

*Hør klokkers klang om fred på jord
den julens budskap bringer
mer kraft har de enn mange ord
når malmtunge de ringer.*

*De ringer fred og glede inn
i hjerte og i tanker
og høytidsfullt blir høvert ett sinn
som budskapet sig sanker.*

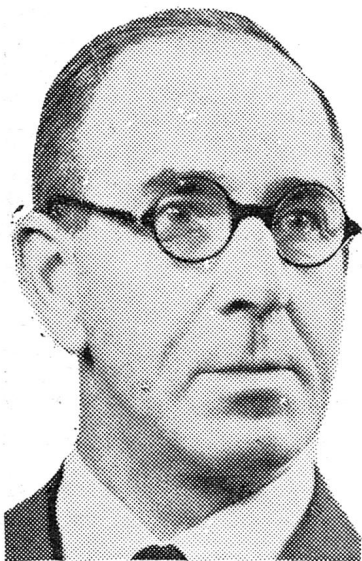
*Ja, hver og en som husker at
for oss ble Herren født,
en stjerneklar og opplyst natt
han vil gå veien støtt.*

*Den rette vei som vi skal gå
det må vel være den,
din neste alltid støtte, så
han finner livsgleden.*

*Så la da klokkene ringe og svinge
sitt budskap om glede og fred
vi vet at en dag de vil bringe
sin seier over ondskapen med.*

Rob. J.

Minneord om Karl Gunderssen

Under usedvanlig stor deltagelse ble tidligere ordfører i Drammen, Karl Gunderssen, fredag 15. nov. bisatt i Drammen nye krematorium. Det var sogneprest William Sundeen som forrettet. Fra Drammen kommune la viseordfører Tollef Unnerberg ned krans med takk for Gunderssens store innsats i kommunen gjennom 45 år, hvorav 22 år som ordfører. Disponent Knut A. Næss la ned krans fra Drammen Arbeiderparti.

Fra Ordenen RHK og losje St. Olav nr. 1 la Riksdrott Erling Tenvik ned krans og sa: Vår æresbror Karl Gunderssen var bare 20 år da han i 1902 var med og stiftet frimurerordenen RHK i Norge. Protokollen fra stiftelsesmøtet i Drammen var ført i pennen av Karl Gunderssen, og han hadde en sentral plass i Losje St. Olav nr. 1 i de første årene. Da ordenen ble utbredt til andre deler av landet og Riksløsja ble dannet, kom Karl Gunderssen med i det første riksrådet. For sin fortjenestefulle virksomhet for RHK ble han utnevnt til vår Ordens første æresbror.

Når man i tillegg kjenner til Karl Gunderssens rike samfunnsgagnelige virke på det politiske plan, er det åpenbart at ideen om å utvikle fellesskapet mellom mennesker og trangen til å hjelpe andre, var markante karaktertrekk ved Karl Gunderssens personlighet.

Det arbeid som Karl Gunderssen var med på å legge grunnlaget for i 1902, når kanskje ikke så mange mennesker. Men for de få det når og vil nå i tiden framover, er det en hjelp til en rikere personlighetsutvikling. Det er derfor med stor takknemlighet og i dyp ærbødighet at jeg på vegne av riksløsja i Ordenen RHK og på vegne av Losje St. Olav nr. 1 legger ned denne krans på bror Karl Gunderssens bære. Fred være med ditt minne.

Dødsfall:

Losje I, Drammen:

Reidar Hennum, f. 14.1.04, død 22.9.74

Losje II, Oslo:

Holm Nygård, f. 25.1.95, død 6.3.74

Losje VI, Halden:

Eivind Lilletveit, f. 20.11.02, død 13.9.74

KNUTSEN & TRÆEN A.S.

Nygårdsgt. 21 — Postboks 453

5001 BERGEN

Telefon 21 01 92

Vi forhandler også DAF 66

EGET FARGE LABORATORIUM **STUDIO WESPENTAD**
FOTOGRAF • CHR. MICHELSENSGT. 1-3 (Inng. Tårnplass)

Chr. Michelsensgt. 1-3 — 5000 Bergen

(Inng. Tårnplass) — Telefon 23 25 63

Vi løser alle fotografiske oppdrag

Spes.: Industrifotografering

Oljeplattformer og arkitektur

ST. OLAVPOSTEN
Organ for Ordenen R.H.K.

Redaktør: Arne Kristoffersen, Jonsokvn. 5,
3000 Drammen
Helge Enersen, Henry Steen-Hansen,
Sverre Munkhaugen, Reidar A. Finnevolden

ST. OLAVPOSTEN utkommer med 4 nummer
i året. Gratis til medlemmene.

Bankgiro: 2200.25004.9
Postboks: 1095 - 3001 Drammen

Trykk: Centraltrykkeriet A/S, 3000 Drammen

Grunn til ettertanke

Igjen går vi mot jul og et nytt årsskifte, og dermed også mot de gode forsetters tid. Mange av oss tenker vel nå og da på at vi kunne være litt mer positive overfor våre medmennesker. Vi har desverre lettere for å kritisere enn å gi ros. Så går man litt i seg selv og prøver å lage en liten vri. Men hva opplever man? Det blir ikke lagt merke til en gang, og dermed forsvinner noe av lysten til å fortsette på den veien. Det er faktisk slik at vi også har vanskelig for å oppfatte det positive som andre prøver å møte oss med. Hvor ofte opplever vi ikke i en debatt at noe som er sagt i en bisetning, blir gjort til et hovedpoeng som man maler videre på i det vide og brede. Som ordensbrødre er vi kanskje litt bedre mot hverandre på dette området, men ikke bedre enn at det er grunn til ettertanke. Når vi hver for oss gjør opp årets status, og den som vanlig er i underbalanse, så må vi i alle fall prøve å arbeide aktivt med oss selv for å komme i balanse. Disse små tanker er derfor festet til papiret i håp om at man kan komme litt i glid.

Julen er også takkens tid, og jeg vil gjerne på vegne av riksrådet få si en hjertelig takk til alle ordensbrødre som hver på sin kant og på forskjellig måte har gjort sin innsats. Fra riksrådet vil vi også få ønske ordensbrødre og deres familie en god og fredelig jul og et godt nytt år.

Erling Tenvik
Riksdrott

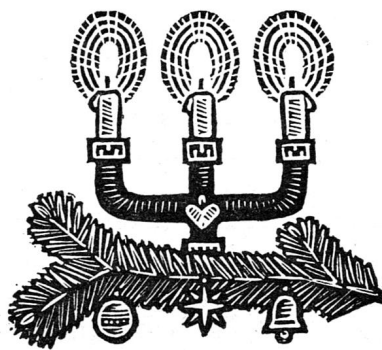
Stavanger takker

Vi i losje 17 i Stavanger vil gjerne takke for den overveldende oppslutning innstiftelsen av vår losje fikk. Det ga en både verdig og festlig ramme om den høytidelighet dette var.

Vi vil også takke for alle gavene vi mottok. Det var for oss uventet. En gledelig overraskelse til stor hjelp for oss i starten.

Så håper vi at dere alle hadde utbytte av oppholdet i Stavanger. På gjensyn!

Med hilsen
for losje St. Olav 17,
Egil Prestegård
Drott

En solskinsreise

En reise til varmere strøk — en ønskedrøm som blir virkelighet for mange nå til dags. Reisebyråene har utallige tilbud og lover «en ferie uten problemer og negative overraskelser». Ganske enkelt og trygt for de fleste, dog ikke like enkelt for alle, f. eks. for vår Bror Osvald Myhr med sitt fysiske handicap.

For den som ikke har møtt Bror Osvald tidligere, kan jeg fortelle at han har tilhørt Ordenen R.H.K. og Losje III siden 1950, og han har i alle disse år vist meget stor interesse for ordensarbeid.

I 1946 ble han utsatt for en ulykke i Kongsberg Våpenfabrikk, og måtte amputere en arm, uten at dette forstyrret hans daglige gjøremål i vesentlig grad. Etter som årene gikk støtte andre plager til, slik at Bror Osvald er mer bundet til stolen nå.

Hvem kunne vel en sydens reise og opphold bety mer for enn ham, som i mange år har måttet renonsere på friluftsliv og reiser. Tanker omkring dette ble drøftet blant losjebrodrerne, og på hvilken måte Losjen kunne medvirke til at en slik reise kunne bli en realitet. Da så Ordenens Hjelpesfond gjerne på sin måte ville bidra ved denne anledning, ja se da begynte det hele å utvikle seg for alvor. Det lyktes Bror Osvald å få delta i en reise arrangert av Oslo Røde Kors til deres eget helsesenter på Lanzarote. Problemer var det jo en del av, f. eks. transport til og fra flyet, men med strålende velvilje og service av mange, ikke minst Braathen's Safe, ble de overvunnet. En viktig betingelse var det ved denne reise for Bror Osvald. Han måtte ha følge hele tiden av en som kunne hjelpe ham. Hvem var vel nærmere til det enn hans kjære kone, Inger.

Og så, 1. mai, startet drømmereisen fra Fornebu i retning Kanariøyene.

Inger og Bror Osvald beretter vekselvis om alle opplevelser på reisen. Hvorledes de etter flyturen i godt vær landet på flyplassen nær Puerto Del Carmen, hvor helsesenteret Panorama ligger. Hvor greit de ble in-

stallert i en av de 35 praktiske små leilighetene, alt på ett gulv i en etasje, med kokemuligheter for enkle måltider, med nydelige felles oppholdsrom. Og selvfølgelig «panorama» utsikt, i forgrunnen til stedets eget svømmebasseng, med konstant 26 grader sjøvann i, og så videre ut til herlige badestrender og åpent hav. Her var muligheter til frisk luft, sjøbad og soling, og det i hele 3 uker. «Vi regnet med å ha rikelig tid», sa Inger, «så jeg tok med strikketøy, men det ble ikke tid til en maske. Heller ikke en skikkelig siesta». «Vi fikk så mange nye venner, og opplevde så meget godhet og hjelpsomhet», fortsetter hun. Da de var vanskelig for Bror Osvald å følge rundt med de oppsatte sightseings-busser, leide de en liten bil for en uke, og med Inger som sjåfør, kjørte de Lanzarote på kryss og tvers. Underlige landskaper skapt gjennom tidene av mer enn 300 vulkaner, en av dem fortsatt i virksomhet. Til tross for all lava, er det utrolig fruktbart på sine steder.

17. mai ble feiret høytidelig og verdig, med norske flagg og bl. a. prolog lest av tidligere visepresident i Røde Kors, herr Meinich, ved festen om formiddagen. Ved festlig samvær om ettermiddagen var vår Inger ikke snauere enn å kvitere med sin egen prolog skrevet for anledningen.

Jeg kunne fortsette deres beretninger med mange hyggelige opplevelser, men det ville føre for langt her, men i Losje III gleder vi oss til Inger og Osvalds reise-kåseri med lysbilder.

Til slutt vil jeg nevne at jeg spurte Inger og Bror Osvald om de hadde noe imot at andre Losjebrodre, gjennom «Olavsposten» fikk kjennskap til deres reiseopplevelse, og svaret kom spontant fra begge: «Det vil bare være hyggelig, og kan det samtidig oppmuntre andre som er i samme situasjon som oss å rydde betenkelighetene for en slik reise til side, ja da har vår lille historie gjort nytte for seg».

OB

PARK HOTEL

DRAMMEN

Sedvaner og skikker

Innimellom hva som hendte nede på Fredrikshald, leser vi i siste nr. av «Olavposten» om veteraners kamp med stive skjortebryst i halsen og skjorter som trenger vask.

Artikkelen foranlediger at man bør ta spørsmålet opp for å få en avklaring for hva man kan kalle «losjeantrekk».

Sedvaner og skikker når det gjelder antrekk har vel aldri vært drøftet inngående. Det eneste som man kan se å ha hatt, er det som i kalenderen er angitt med «Galla». Det har gjelt Rikslosjen, samt enkelte Losjer ved opptagelser. Ellers har det vært, og er fremdeles ett «broget mønster». Man har for eksempel opplevd å se 1. sk.sv opptre i knickers. Men det er mange år siden. Enkelte losjer har vært slappe når det gjelder antrekket. Andre har vært strengere med etiketten, og her kan St. Olav IV fremheves som et godt eksempel.

Ser man tilbake på skikkene i sin almindelighet før 2. verdenskrig, vil man konstatere følgende:

Til festlige eller høytidelige anledninger bruktes alltid livkjole, hvit vest når det var damer og herrer, sort vest når det bare var herrer. Praktisk talt alle hadde ett slikt antrekk. Det var bare de yngste som ikke hadde annet enn smoking. Også til smoking hørte stiv enkeltsnipp.

Det sier seg selv at «losjeantrekket» følger de skikker som gjelder i dagens samfunn. Derfor var det naturlig at man ved høytidelige anledninger i Ordenen benyttet kjole. Det var ved Rikslosjemøter, ved stiftelser av nye Losjer og hos enkelte Losjer også ved opptagelser. Jeg husker stiftelsen av Losjen i Halden i 1934 hvor det var 74 medlemmer tilstede. Jeg tror jeg kunne telle smokingenes antall på den ene hånden. Men en meget stor del av de tilreisende møtte opp med flosshatt.

Etter 2. verdenskrig skjedde det en forandring. Da krigen var slutt, var det meget dårlig bevendt med klær, og det tok flere år før garderoben ble i orden igjen. Selskapsantrekket kom i siste omgang, og de unge anskaffet seg smoking, og dermed ble det. Kjolen kom i bakgrunnen for de fleste. Da så bløt dobbeltsnipp slo igjennom til bruk for smokingen, ble denne et meget behagelig festantrekk. (uten stivt bryst i halsen). Den bløte dobbeltsnippen begynner nu å slå igjennom også til kjole.

Et «Gallaantrekk» i Losjen idag skulle kunne være:

1. Kjole m/sort vest — stivet skjorte og stivet enkeltsnipp for de som vil fortsette med det, eller bløt dobbeltsnipp for de som vil bruke det. Samt hvitt slips.
2. Smoking med bløt dobbeltsnipp. Sort slips.

Disse alternativer bør være valgfrie.

Man kan se at enkelte kommer med kulørt flue til smokingen. Dette hører ikke hjemme i Losjen. Det koster ikke mange kronene å anskaffe ett «tversovergata-slips» til bruk i Losjen. Den siste mote fra Paris for høsten foreskriver forresten sort flue til smokingen.

Så er det det som kalles «daglig losjeantrekk». Her er det et stort villniss. Til daglig losjeantrekk hører en mørk dress med tilsvarende mørk (blått) slips. Kom ikke med en lys dress, og ikke med et slips som skriker.

Og så tilslutt skoene. Her sees meget stygt. Det er vanlig skikk og bruk og god tone at når man går bort etter klokken 19.00 tar på seg sorte sko. Hvorfor ikke respektere Losjen så meget at man følger vanlig skikk og bruk når man går på losjemøter.

A. Østvold

Mørke dresser og smokinger
kjøpes trygt hos

ODD CLAUSSEN EFTF. A/S
KONGSBERG

MODERNE HERREKLÆR

KJEMPRUD

3000 DRAMMEN

Tilskudd av yngre krefter i Kristiansand

Høstsemesteret her i Losje nr. XIV, Kristiansand har heldigvis hatt en stigende tendens med hensyn til oppslutning om møtene. Det har alltid her på Sørlandet vært vanskelig med godt fremmøte i de første ukene etter ferien. Grunnene kan være så mange. Plutselig kommer det en «Indian Summer» som skal feires med «bådtur». Eller så er det truende storm og uvær som gjør at «båden» skal på land og hytter og hus skal sikres for vinteren.

Men fra siste halvdel av september har vi iallfall i nr. XIV hatt godt fremmøte, som på det beste har vært godt over 50 pst. av brødrene.

Vi har hatt gleden av å ta opp to nye brødre og sannsynligvis får vi ytterligere to nye i desember. Det er viktig og gledelig å se at losjen får tilskudd av yngre krefter som kan ta opp arven.

Ellers har det vært adskillig aktivitet i høst. 20 av våre brødre var tilstede ved stiftelsen i Stavanger, et møte som var til stor glede for alle.

Drott og tre brødre har besøkt Skienslosjen på et fellesmøte der 25/10. Drott besøkte også Stavangerlosjen på deres første vanlige møte den 5/11, og fire av våre brødre skal reise dit bort på møtet der den 26/11.

På våre møter her i Kristiansand har vi hatt gode hyggestunder etterpå ved samlinger i kjellerstuen, med innlegg av forskjellige slag. Den 6/11 — hadde vi et usedvanlig interessant foredrag med lysbilder av lektor Olaf Larsen fra Kristiansand Lærerskole. Han hadde etter et par års arbeid for UNESCO i Afghanistan reist mye rundt i Østen og reist med bil m/familien derfra gjennom Persia til Europa. Det kan ikke være tvil om at vår kultur kommer Østfra, når man ser de byggverk og det åndsliv som finnes derborte fra 3—4 tusen år tilbake.

Vårt møte den 21. nov. regner vi med blir høstens klimaks idet vi da får besøk av æresbror Andreas Østvold. Det innlegg han skal holde gleder vi oss alle til.

DAGEN I DAG

Dagen i dag er en merkelig dag.

Den er din!

Dagen i går slapp deg ut av hendene.

Den kan ikke få annet innhold enn det du alt har gitt den.

Dagen i morgen har du ikke noe løftepå, du vet ikke om du kan regne med å råde over den.

Men Dagen i dag har du.

Det er det eneste du kan være sikker på.

Den kan du fylle med hva du vil.

Benytt deg av det!

I dag kan du glede et menneske.

I dag kan du hjelpe en annen.

I dag kan du leve slik at noen i kveld takker Gud for at du er til.

Dagen i Dag er en betydningsfull dag.

Den er din!

Forhåpentlig får vi på samme møte besøk av Br. Evje og Herberg fra Kongsberg og Drott og brødre fra Skien.

Østvold skal etter Kristiansandsmøtet reise videre til Stavanger, et besøk som sikkert blir til uvurderlig nytte for oppbyggingsarbeidet der borte.

Den 29/11 skal vi ha vårt årlige møte med damer og vi håper det skal bli like hyggelig som sist.

Avslutningsmøtet — Julemøtet — er selvsagt en begivenhet for seg som vi ser fram til. Det er jo helt spesielt idet vi da minnes den begivenhet som vel er håpet og redningen for oss mennesker.

Vi ønsker alle brødre over hele landet et Godt Nytt År og håper våren 1975 vil gi framgang for våre ideer og vårt samarbeid.

Hilsen

Rolf Thorsen

Drott

Som hjertet er —

Verden er liten. Det er et kjent uttrykk i vår tid, da land og riker er rykket oss nærmere ved fly, radio, fjernsyn o.s.v. Vi følger med i revolusjoner, skjebner, oppdagelser og historiske begivenheter fra time til time. En verden i fest, i farer og omveltninger omgir oss.

Men nærmest, ja nærmere enn alt annet er vårt hjerte, som også er en verden. Om enn i det skjulte. Hva går ikke gjennom et slikt hjerte i den tiden vi er forundt å leve. Det rommer hele vårt liv i følelsenes svingende

Ved et nytt år . . .

*Ett år er hen i sanden runnen.
Hva gav det oss av varig verd?
Av livet vårt ett år forsvunden,
et eget avsnitt på vår ferd.*

*Vi fikk så mange gode minner,
de sorgfulle vi husker ei,
skjønt gjennom dem vi lykken vinner
når de passerer på vår vei.*

*Nu går vi til med nye krefter
og ønsker velkommen det nye år,
og gir det hva vi higer etter,
vi alle raskt mot målet når.*

*Og målet vårt skal være dette
at fredens sak blir livets salt,
så den kan ufredsbanken lette
og fredssol skinne over alt.*

*Ja målet er at fredens sak
blir gjerning, ikke fraser, ord,
at alle raser tar et tak
for varig fred på jord.*

R.J.

vibrasjoner. I angst og glede merker vi dets slag. Det er med og innvirker på vår sunnhet i opp- og nedadgående kurver. Vi vet at mennesker som haster forbi oss på gaten, og vi brødre, har det på samme måten. Et hjerte skal klare meget i tidens løp. Ikke bare det anatomiske hjertet, som er det eneste i kroppen vår, som aldri får et minutt hvil fra fødsel til død. Vi hører om plutselige dødsfall, hvor hjertet har slått — og fått — så mange slag at det ikke greier mer. Det er tidens advarende tegn.

Men hjertet har også en annen side som setter oss i stand til tro, elske og håpe. Alt som vi henger ved her i livet, alt som har med vårt innerste å gjøre, medfølelse, trofasthet, lengsel, alt rommes i våre hjerter. Og dertil fikk vi evnen til å gi det videre til andre i et blikk, et tonefall eller en handling. «Som hjertet er, slik har du det, som hjertet er slik får du det».

Vi må ha hjertet med når følelsene spiller inn. Vi kjenner betegnelsen «et hjertemenneske» — «hjertelig takk» eller «jeg elsker deg av hele mitt hjerte». Vi kunne jo si f.eks. «Jeg elsker deg av hele min forstand», men det høres for kaldt og kynisk ut. La oss endre på det. I Bibelen og våre sanger er det hjertet det tales om. Ingen er i tvil om hva der menes. Vi i losjen kan ikke unvære det hjertelige hos brødrene. Det bygger bro over kløfter, forsoner og oppliver. For hver slik innsats forbedres losjen og vi selv, mens den forverres hvis den savnes. Det nytter lite med store ord og veltalenhet hvis ikke hjertet er med. Det er tryllemidlet til at arbeidet vil lykkes. Har dere ikke umiddelbar godhet, da gagnar det ikke hverken Gud eller brødrenes sak. En gartner hadde ofret flere år på å frembringe en vakker rose. «For en vidunderlig rose Gud har skapt, sa en venn. Gartneren svarte: «Ikke Gud alene, vi hjalp hverandre.»

Hilsen
Jan Grinilia (Losje X)

Viktig å fremme brorskapstanken

(Riksdrott Erling Tenviks tale i Stavanger).

Mine damer og herrer.

Det er for meg en helt spesiell situasjon, når jeg skal tale for vår orden uten å kunne fullt ut bruke den terminologi som er vanlig. Grunnen til det er som dere alle skjønner at våre ektefeller er med oss ved denne festsoupe. Nå vil jeg på ingen måte beklage det, tvert imot så nyter jeg det. Jeg får uttrykke det slik: det er stil og fest med galla, men bevares hvor mye penere det er med noen blomster inn i blant. Vel, la meg ikke gå en senere taler for mye i næringen.

Vi har nettopp avvirket et festlosjemøte og losje nr. 17 har fått sin offisielle status som losje i Ordenen Rid-dere av det hvite kors. I våre dager virker et slikt navn kanskje noe pretensiøst, men slik fortonet det seg ikke for de nordmenn som i sin tid stiftet denne frimurerordenen i Amerika. For dem ble ordenen et viktig middel til å holde sammen i en fremmed verden. Skomakermester Hans Hansen fra Drammen var i flere år president i Nora losjen i Chicago, og han var så grepet av de ideer som han hadde lært å kjenne i denne perioden av sitt liv, at han stiftet en losje i Drammen i 1902 etter at han hadde kommet tilbake til gamlelandet. Det er dette arbeid vi fører videre i våre losjer.

Det arbeid som foregår i en frimurerlosje skiller seg på vesentlige punkter fra arbeidet i en vanlig forening. Skillet består først og fremst i at frimureriet opererer med hemmelige sermonier og skikker. Dette betyr at de seremonier, ritualer og symboler som brukes, er en hemmelighet mellom ordensbrødre, men det er også det eneste som er hemmelig. Bortsett fra at vi kanskje må tilføye det spesielle vokabular som dannes på grunn av dette. Målet med frimureri er derimot ingen hemmelighet, det er å hjelpe medlemmene til et høyverdig etisk liv. I vår tid vil vi vel ikke uttrykke dette målet så høytidelig. Vi vil heller si at vi etter beste evne prøver å utvikle oss til å bli gode medmennesker og at vi aktivt arbeider for å fremme en høy moral, Nota bene, ikke andres moral. Et uhyre viktig ledd i vårt arbeid er å fremme brorskapstanken mellom mennesker. Innen losjen er dette konfirmert, men håpet er at det også gir virkninger ut over kretsen av brødre. Hva er så

brorskap? Er det et fint ord som vi henter frem og bruker uten mening, eller ligger det alvor bak? Vi våger å tro det siste. Men la oss være klar over at det er sterkt forpliktende, og at vi av den grunn stadig må få lov til å minne om det, og at vi må tåle å bli minnet om det. Det brorskap vi streber etter er et sterkt forpliktende vennskap, og jeg har ved denne anledning funnet frem til en armensk forfatter Kahil Gibran. Og la oss lytte til hva han lærer oss om vennskapet:

«Og en ungdom sa, snakk til oss om VENNSKAP. Og han sa:

Din venn er svaret på dine ønsker. Han er den mark hvor du sår med kjærlighet og høster med takksigelser. Og han er ditt bord og din arne. For du kommer til ham med din sult, og du oppsøker ham for å finne fred.

Når din venn snakker ut fra sin forstand, frykter du ikke et «nei» i din egen tanke, og heller ikke holder du tilbake ditt «ja». Og når han er taus, lytter ditt hjerte til hans hjerte. For i vennskap blir alle tanker, alle ønsker, alle forventninger født og delt uten ord og med en glede som ikke stiller krav. Når du skilles fra din venn, sørger du ikke, For det du elsker høyest i ham, kan bli klarere i hans fravær, slik fjellet viser seg klarere for klatreren fra sletten.

Og la ikke vennskapet ha noen annen hensikt enn sinnets utvikling. For kjærlighet som søker noe annet enn avsløringen av dens egen hemmelighet er ikke kjærlighet, men et garn som blir kastet ut, og bare det verdiløse blir fanget i det.

Og gi din beste venn det beste i deg selv. Hvis han må kjenne ditt tidevanns ebbe, så la han også bli kjent med dets flo. For hva er en venn hvis du oppsøker ham for å slå tiden i hjel? Oppsøk ham alltid for å få tiden til å leve. For han skal fylle ditt behov, men ikke din tomhet. Og i det søte vennskap skal det være latter og gleder som dere deler. For i små tings dugg finner hjertet sin morgen og sin fornyelse.»

Idag er det gjort et nytt snitt i vår ordens mangletre, og når jeg nå ber dere om å være med å drikke en skål for vår orden og for vårt brorskap, så legger vi i denne skålen også inn et ønske for vår nye losje i Stavanger, et ønske om en lykkelig fremtid.

Miljøet bestemmer DERE!

De fleste ankom Stavanger fredag 20. sept. men også noen hadde benyttet toget natt til lørdag. Felles for alle var at humøret var på topp og alle ble hjertelig mottatt av br. fra Stavanger anført av riksrådet.

Overnattingen var hovedsakelig lagt til Sola og Campinghytter, hvor det også var sørget for frokost, alt på en utmerket måte til en fantastisk billig pris, takket være br. Gabriell Sola. Når så br. Ole Madland i tillegg stilte sine busser med sin sønn som sjåfør og svigerdatter som guide til full disposisjon «døgnet rundt», var alt nødt til å bli vellykket. Pris ja — i 2 døgn gikk bussene i pendel-trafikk, Sola—Sandnes—Stavanger uten å innkreve fem øre.

Første møte var satt til kl. 15.00, og med 82 br. tilstede ble br. Magne Evertsen og Tom Fossengen (sønn av Bj. Fossengen) opptatt i Ordenen.

Selve stiftelsesmøtet ble høytidelig innledet med innmarsj, anført av serm.m. Brynhildsrud og br. Østvold og br. Evje. R.D. åpnet møtet og knyttet i sin velkomst-tale ordene «Kjærlighet og godhet». Det at vi idag kan gjøre ett nytt skjær i mangletreet er en stor merkedag for vår Orden. Losjen er ikke veien til lykke, men veien til aktivt å se hvor vi står i verden. Han avsluttet med å ønske lykke til og uttale «Det arbeid dere selv utfører, bestemmer det miljø dere vil leve i.»

R.K. kunne i sin historikk fortelle at det var 18 år siden de første steg på veien til losje i Stavanger var gjort. Han berømmet R. L. Wiik og Bergens-losjen anført av br. Johannes Olsen for det arbeid de hadde nedlagt.

D. Hovden fra Bergen hilste fra sin losje som den nye losjes fadder. De hadde hatt et stort arbeide, men til gjengjeld hadde det vært rikt og givende. Han håpet å få gleden av på ny å kunne stå for en lignende oppgave. Hovden hadde påtatt seg oppdraget å hilse fra de øvrige losjer, og de respektive losjers gaver ble høytidelig brakt frem av tilstedeværende drotter.

R.D. takket på losje 17 vegne og oppfordret Bergens-losjen å rette blikket mot Haugesund i sitt fremtidige arbeid.

Det ble fremført en hilsen fra br. Petter Brendemoen som var forhindret fra å komme.

Embetsmennene i losje 17 ble deretter under R.D.'s

ledelse høytidelig innsatt i sine embeder. Den nye D. bror Egil Prestegård takket for tilliten og lovet at de skulle gjøre sitt beste. Losjen ble deretter lukket, og de tilstedeværende 115 br. var et stort minne rikere.

Følg kursen videre

Taffelet var i «Vårt hus» i Sandnes. D. Egil Prestegård ønsket velkommen til bords og overlot ordet til kveldens toasmaster br. Kjell Alfsen.

Br. Stangeby utbrakte skål for Kongen.

R.D. Tenvik talte for Ordenen (talen gjengitt i avisen) og overrakte i sin gratulasjon fra r.rådet blomster til fru Prestegård.

R.L. Wiik talte for den nye losje. Han takket br. Johannes Olsen for hans første skritt til nr. 17, da han fikk inn sin svigersønn, den nye d.br. Egil Prestegård. Arbeidet har siden gått sakte men sikkert fremover, en kurs han anbefalte br. i losje 17 å følge. Vær nøye med nye som melder seg. Erfaringen har vist at det er den rette vei. Han refererte første vers av Ordenssangen og fremhevet at nettopp her finner man kjernen i vår orden: Brorskap. Det vil ta tid for nye og yngre br. riktig å oppfatte hva det vil si å få være med i en Ærlig Broderkrets, men jeg er sikker på at det vil komme, og resultatet jeg er kommet til er ønsket om at vi kunne ha losjemøte hver uke.

Han avsluttet med å gratulere Stavanger med den nye losje og uttrykte hele Ordenens ønske om at det må gå dem vel og få fremgang i sitt arbeid.

Om Stavanger sa br. Ivar Halvorsen: «Vi har nu fått alt — vi hadde «Siddis» — fikk oljen og har nu fått vår egen losje. Nu må vi lære oss ikke å kreve, men å dele.» Han takket for tilliten og uttalte håpet om at de skulle klare å følge opp intensjonene.

«Gartner» Nilstun ofret seg fullt for damene. Hans evne til å fabulere er hevet over tvil. Ikke bare målbandt han damene, men også «gartnerlærlingene» på en slik måte at enhver var overbevist om at rosenes rose «Rose-Mia» var hver enkelts store verk.

Det kom hilsener fra Eldsterådet i Sarpsb. og fra losje

Seire over «jeg-et»

Hvem er kommet lengst? Han som ikke legger det i våre symboler som «jeg» mener er det riktige — eller «jeg» som tillater meg å kritisere.

En av våre største svakheter er vel det at vi ikke seirer over «jeg-et», at vi ikke ser vår egen splint. Hvor ofte har vi ikke erfart at han som ikke kan gi den rette definisjon, ikke i ord og tale kan forklare hva alt står for, nettopp han er det som i sin daglige dont lever opp til det vi alle sikter etter.

Hva med «jeg» — jeg som kan forklare alt, som kan gi den beste belæring, som rister på hodet for feil og uvitenhet — hvor stå jeg? Langt dårligere, ikke bare opphøyer jeg meg selv, men svikter på en av de viktigste sider i vårt losjearbeide. Ikke slik å forstå at det ikke skal gis belæring, det er både riktig og nødvendig men i form av kritiske bemerkninger, hoderist og «jag alene vite tale», burde ikke forekomme innen våre rekker. De ting vi steller med er så store, så verdifulle og innholdsrike at intet svar er det eneste rette, eller den eneste riktige definisjon. Det som teller er om vi forsøker å leve opp til dem, og det gjør vi i allfall ikke med å «riste på hodet». *A:K:*

XV. Fru Fossengen hilste fra Valkyrien i Oslo, Drammen og Tønsberg.

Ressberg takket fordi damene hadde fått være med.

Br. R. J. fortalte fra safari i Afrika og sa som den godmodige løven der nede hadde sagt: «Takk for maten».

Etter et i alle måter vellykket taffel gikk dansen og ikke minst praten til rutebilene igjen sto oppmasket for å bringe oss vel i seng.

Søndag reiste alle hjem i egne «Losje-kupeer».

50-års jubileum i losje I

Med overskriften mener jeg ikke Losjens alder, for den er høyere. Men når en av losjens brødre har vært med i losjen og ordenen i hele 50 år, synes jeg vi skal gå sammen om en hjertelig gratulasjon til bror Odd Steenberg.

Bror Odd er født 2/5-1900 og ble opptatt i losje I 14/12-1924. I sin tid har han sittet som kansler. (En riktig god sådan). Han har også vært valgt til Skutilsvein og losjevakt. Pliktoppfyllende har han utført de pålagte verv, og har hele tiden vist stor interesse for losjen. Etter en tid med noe mindre møtedeltagelse, har bror Odd nu vært tilstede på alle møter.

Jubileumsdagen tilbringes hos datteren i Danmark, men bror Drott overrakte på siste møte en vakker blomsterhilsen samt anerkjennende ord.

Hjertelig tillykke bror Odd med dette uvanlige jubileum.

A.H.

Omlegging av St.Olav huset

46 Det har i de senere mndr. foregått en omlegging av driften av St. Olav huset i Oslo. Den forandring som har funnet sted er at huset i sin helhet er leiet bort til By og Bygdelagsforbundet i Oslo. B og B består av mere enn 20 tilsluttede lag, og har behov for lokaler til lagenes virksomhet. B og B har leiet det hele under ett. B og B driver den videre utleie, og losjen har kun ett leieforhold å ta seg av. I avtalen er losjen sikret de

nødvendige lokaler for sitt behov. Leieavtalen gjelder for fem år fra den 1/7—1974. Det er foretatt oppussinger og enkelte innredningsforandringer.

Vi ønsker brødre fra losjene rundt om i landet velkommen til besøk på våre møter, og håper på flittig gjestebesøk.

Kontaktene

Ung stipendiat i Larvik-losjen

Larvikslosjen hadde på sitt møte 7. november sikret seg en kåsør som hadde litt av hvert å fortelle. Emnet var den lange, vanskelige tittelen «Speiderarbeid blant psykisk utviklingshemmede», og kåsøren var en ung pike, Stine Karlsson, datter av vår bror Sten Karlsson, som i sommer bl.a. ved stipendiet fra Nora Lodge var deltaker i et kurs og en leir for psykisk utviklingshemmede.

Ledsaget av flotte fargedias tok hun forsamlingen med på en tur som ikke bare var en spennende opplevelse, men som også ga tilhørerne en virkelig tankevekker. Kåseriet ble framført ungdommelig befriende spontant, men samtidig med de rette bilder og meninger om hva hun syntes var riktig og kanskje også galt.

Det er vel ikke så mange av oss som tenker på at det også går an å drive speiderarbeid blant medmennesker som ikke er som det store flertall, men det fikk vi både se og høre.

Vi sier takk til kåsøren for en på mange måter vellykket aften. Ø.A.

Redaksjonskomiteen

vil nå ved årsskiftet gjerne få takke for samarbeidet. Det er tydelig at interesse for avisen er stigende over det ganske land. Vi er i ferd med å få arbeidet inn i fastere former. Både når det gjelder annonser og tekst er tilgangen økende. Det vi arbeider mot er å få en mest mulig levende og aktuell avis med et variert stofftilbud. Det kan vi bare oppnå hvis brødrene rundt om er flittige medarbeidere. Avisen skal gjerne gi et speilbilde av det som skjer i våre sytten losjer, og det

NYE BRØDRE

Losje III, Kongsberg:

Finn Bøe, Tillischbakken 9, KONGSBERG

Losje V, Fredrikstad:

Oddvar Angell Erlandsen, Lundebergallé 18, FREDRIKSTAD

Losje VI, Halden:

Arve Olaussen, Marcus Thranesgt. 27, HALDEN
Kjell Kristian Larsen, Blåkklokkeveien 30 D, HALDEN

Losje VII, Moss:

Jørn Risbråthe, 1555 SON
Robert Elvestad, Kråkerveien 15, MOSS

Losje IX, Tønsberg:

Einar Svorstad, Teglhageveien 20, TØNSBERG
Fred Konrad Johansen, Sluteveien 3, TØNSBERG

Losje X, Skien:

Bjørn Henriksen, Steinstuvegen 7, SKIEN

Losje XIII, Hønefoss:

Bjørn Berntzen, Ringvn. 7, HØNEFOSS

Losje XIV, Kristiansand:

Sigurd Liland, Buheivegen 9, 4630 SØGNE

Losje VX, Gjøvik:

Oskar Karl Torp, Øverbyvn., RAUFOSS

Uteglemt i Kalenderen iflg. brev 21.10.74 fra Losje I, Drammen:

Svein Pettersen, revisor, f. 10.1.36,

Kroksaléen, Mjøndalen, tlf. 82 74 71

Frank Louis Skar, ingeniør, f. 25.5.36,

3400 Lierbyen, tlf. 83 51 38, p. 83 51 83

skal være et sted hvor hver og en kan komme frem med meninger. Og glem ikke å sende med et bilde i sort/hvitt hvor det måtte passe.

Til slutt: Redaksjonskomiteen ønsker alle brødre en gledelig jul og et riktig godt nytt år!

K. Sjørnsen a.s

FRUKT OG GRØNNSAKER — IMPORT EN GROS

Medlem av Grønnsak- og Potetgrossistenes Landsforbund

Telef. 21 25 35 — 5000 BERGEN

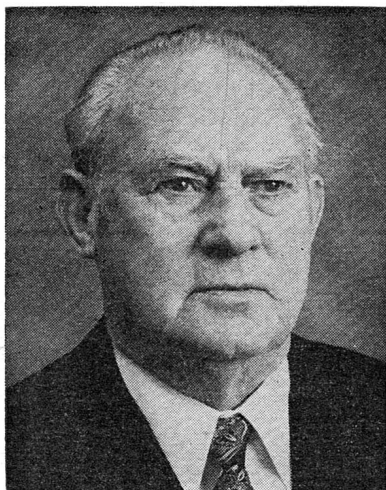

RENHOLDSPROBLEMER
i Deres bedrift?

Forsøk BERGENS
RENGJØRINGSSKAP
Sandbrugt. 3 - 5000 Bergen
Telefon 21 98 00

Vi gratulerer

70 år

8. februar 1975

Arvid
Muggerud

Losje II

60 år

9. november

Leif
Danielsen

Losje II

Jubilanter

80 år

Alf H. Zimmermann I 11. januar
Holm Nygård II 25. januar

75 år

Bjarne Halvorsen I 1. januar
Lauritz Auten VII 11. januar

70 år

Arvid Muggerud II 8. februar
Ole Holden IX 9. februar
Sverre Sælid V 27. februar

60 år

Reidar Jensen IV 24. desember
Arne Rese I 19. januar
Knut Dybendal I 20. januar
Stig Jønsson VII 29. januar
Anders Bohlin VIII 9. februar
Arvid S. Gullhaugen I 20. februar

50 år

Sverre Caspersen VI 7. januar
Harry Iversen IX 9. januar
Finn Willy Pettersen V 11. februar
Odd Stensby XV 26. februar

J. A. MAGNUSSEN

SKO FOR HELE FAMILIEN

Nedre Torggate

3000 Drammen

A. BERG A/S

Bok- og Offset-trykkeri

Lars Hillesgt. 18,

5000 Bergen

Telefon 21 61 35

SMOKINGER

Til St. Olav - Priser

NORVIKS HERREEKVIPERING

30660 SVELVIK - TLF. 84 20 72

OVERTØI-MAGASINET A/S

Strandgt. 55 — 5000 Bergen

KÅPER — KJOLER — REGNTØY